

РЕШЕНИЕ

№ 4917

гр. София, 21.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 31.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **5327** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл.4, ал.9 от Закона за маслодайната роза /ЗМР/.
Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], с адрес на управление в [населено място],[жк], [улица], вх.Б, ап.13, представлявано от управителя В. Г. Д. срещу Заповед №РД-04-5943/22.05.2020 г., издадена от директора на Областна дирекция „Земеделие“-С. град, с която е постановен отказ дружеството-жалбоподател да бъде вписано като розопереработвател в публичния регистър на розопроизводителите, розопереработвателите, обектите за производство на продукти от цвят от маслодайна роза и на насаждения от маслодайна роза.

Наведените основания за оспорване са за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.3 и т.4 АПК. В подкрепа на тяхното осъществяване жалбоподателят излага, че повече от 20 години стопанската дейност на дружеството е производство и износ на продукти от цвят на маслодайна роза-розово масло, което произвежда чрез сключен договор с дружество, собственик на обект за производство на продукти от маслодайна роза. В конкретния случай към заявлението си за вписване в регистъра като розопроизводител и розопереработвател, дружеството приложило договор за изработка от 14.05.2019 г., сключен с [фирма], ЕИК[ЕИК], по силата на който от предоставен цвят на маслодайна роза, собственост на [фирма], се произвежда розово масло, което също е собственост на [фирма]. Произведеното на това правно основание розово масло се отразява в счетоводството на дружеството-жалбоподател,

като стока, произведена в неговото предприятие. Стойността от продажбата на розовото масло били основните приходи от търговската дейност на жалбоподателя. Договорът за изработка попадал в обхвата на т.нар „друго правно основание за ползване на обекта“. В случая адм. орган не обсъдил представените доказателства, нито изложил мотиви, свързани с тях.

В о.с.з. пред АССГ, представляващият дружеството управител лично и чрез пълномощника си-адв.К. поддържат жалбата и молят за уважаването ѝ, както и за присъждането на разносните за съдебното производство. Излагат, че с постановления отказ се ограничава правото на жалбоподателя да бъде производител на розово масло, какъвто е от 20 години. Управителят на дружеството подчертава, че фирмата е основана през 1996 г. и една от първите, работещи в този бранш. Дружеството създадо собствени розови масиви и от момента на създаването му преработвало собствения си розов цвят в краен продукт-розово масло чрез договор за преработка /ишлеме/. Всички приходи на дружеството се реализирали от продажбата на готовия краен продукт. Стопанската дейност на фирмата била да произвежда продукти от цвят на маслодайна роза в обект, нает на основание договор за изработка. Практиката в бранша била, когато няма капацитет да се запълни дистилерията, да се сключи договор за преработка /ишлеме/. Твърди, че с отказа за вписване като розопреработвател, дружеството се превръща само в розопроизводител, тъй като по този начин същото се задължава да реализира продукцията си като розов цвят, което било равнозначно на „затваряне на“ фирмата. Съображения за основателността на жалбата се излагат и в депозираната по делото на 08.09.20 г. писмена защита.

Ответникът-чрез процесуалния си представител-адв.Н. оспорва жалбата и моли за отхвърлянето. Твърди, че по смисъла легалното определение по § 1, т.10 от ДР ЗМР, розопреработвател е само лице, което със собствени сили, с наети от него служители осъществява розопреработването. Съображения за неоснователността на жалбата се излагат и в депозираните по делото на 08.09.20 г. писмени бележки.

Прокурор от С. градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд-София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Между страните няма спор от фактическа страна, че дружеството е основано през 1996 г. и едно от първите на частния пазар, работещи в бранша, свързан с производството на розово масло. Не се спори, че същото е създадо собствени розови масиви и от момента на създаването му преработва собствения си розов цвят в краен продукт-розово масло чрез договор за преработка /ишлеме/.

Дружеството-жалбоподател е подало заявление АР-13-4088/06.04.2020 г. за вписване в публичния национален електронен регистър на розопроизводителите, розопреработвателите, обектите за производство на продукти от цвят на маслодайна роза и на насажденията от маслодайна роза, като розопроизводител и като розопреработвател.

Видно от Удостоверение №016 /л.7/, дружеството, на основание Заповед №РД-04-5948/22.05.2020 г. на директора на ОД „Земеделие“ С. град и чл.6, ал.1 от

ЗМР е вписано в публичния национален електронен регистър на розопреработителите под №10.

При извършването на проверка в частта на заявлението за вписване като разопреработвател от ОСЗ-3., видно от Приложение №2 към чл.4, ал.9, т.4, като непълноти и неточности в заявлението е вписано, че не е посочено правното основание за ползване на обекта и не е представено заверено копие от документ за собственост или друго правно основание за ползване на обекта. Изрично е вписано, че приложеният договор за изработка от 14.05.2019 г. е със срок до 30.06.2019 г. и вече е изтекъл, а освен това същият легитимира [фирма] като розопреработвател, а не [фирма].

В преписката се съдържа и приложения към заявлението договор за изработка, сключен на 14.05.2019 г. /л.15-л.16/, по силата на който [фирма], като възложител, възлага на [фирма], като изпълнител, да произведе розово масло с розов цвят на възложителя срещу посочено в договора възнаграждение. В съдебното производство е представен и договор за преработка, със същия предмет като предходния, сключен между същите страни на 28.04.20 г., като от него е видно, че обектът на изпълнителя [фирма] е вписан в публичния национален регистър, а дружество- като розопреработвател, което изрично се признава и от процесуалния представител на ответника в о.с.з. на 31.08.2020 г.

На основание чл.4, ал.10 от ЗМР с писмо изх.№АР-13-4088-5/14.04.2020 г. на директора на ОД „Земеделие“ С. град /л.17/ на дружеството е изпратено писмо изх.№АР-13-4088-3/13.04.2020 г. на началника на ОСЗ-3. /л.19/, в който е възпроизведена констатацията по Приложение №2 /посочено по-горе/, без частта ѝ, че приложеният договор за изработка е изтекъл. Даден е и 10- дневен на основание чл.4, ал.10 от ЗМР за отстраняване на неточностите. Видно от приложеното в преписката известие за доставяне /л.18/, писмото е получено от дружеството на 05.05.2020 г. С писма от 12.05.20 г. и 19.05.20 г. /л.23 и л.21/ управителят на дружеството се е позовал на чл.11, ал.6 ЗМР и легалните дефиниции за розопреработител и розопреработвател-т.10 и т.11 от § 1 на ДР ЗМР и е потвърдил заявлението си за вписването му в регистъра като розопреработвател на база представения със заявлението договор за изработка, като е посочил, че същият се явява „друго правно основание за ползване на обекта“.

Изложените от органа мотиви за постановления с оспорената заповед отказ са, че указанията дадени с писмо изх.№АР-13-4088-5/14.04.2020 г. не са изпълнени-не е представено заверено копие на документ за собственост или друго правно основание за ползване на обекта към заявлението.

При тези фактически установявания съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред и от лице, легитимирано да го направи, в качеството на неблагоприятно засегнат негов адресат-чл.147, ал.1 АПК. Подадена е при спазване на преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК-заповедта и съобщена на 27.05.20 г./л.9/, а жалбата до съда подадена по пощата на 08.06.20 г. /л.6/.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган-директорът на ОД Земеделие С. град. Компетентността на органа произтича от чл.4, ал.9, т.2 от ЗМР, съгласно който въз основа на резултата от проверката на общинската служба по земеделие на

посочената в заявлението информация, директорът на съответната областна дирекция "Земеделие" издава заповед за вписване в регистъра на съответния розопроизводител, розопреработвател или обект за производство на продукти от цвят на маслодайна роза, или постановява отказ;

Спазена е установената форма за адм.акт, като изложените от органа мотиви са достатъчни, за да се преценят фактическите съображения за постановения отказ. Не са допуснати и съществени нарушения на административно-производствените правила. Спазена е установената в чл.4 ЗМР процедура. Действително липсва подробно обсъждане защо представеният от дружеството договор за изработка не се приема като „друго правно основание за ползване на обекта“ по смисъла на § 1, т.10 от ДР ЗМР, но този пропуск не е дотолкова съществен, че да опорочи акта до степен да бъде отменен на това основание. Още повече, че от съдържанието на изпратените от жалбоподателя писма в изпълнение на даденото указание за отстраняване на непълноти на заявлението, е видно, че същият е разбрал каква е нередността според органа.

Дали представеният договор за изработка/преработка е „друго правно основание за ползване на обекта“ по смисъла на § 1, т.10 от ДР на ЗМР е въпрос по съществуването на спора и е свързан с правилното приложение на материалния закон. За разрешаването му, съдът излага следните съображения:

ЗМР е обн. в ДВ, бр. 9 от 31.01.2020 г., в сила от 31.01.2020 г. Съгласно чл.1 от ЗМР, същият урежда обществените отношения, свързани с: 1. създаването и поддържането на публичен национален електронен регистър на розопроизводителите, розопреработвателите, обектите за производство на продукти от цвят на маслодайна роза и на насажденията от маслодайна роза; 2. идентификацията и отглеждането на насажденията от маслодайна роза; 3. изкупуването на цвят от маслодайна роза; 4. производството и етикетването на продуктите от цвят на маслодайна роза; 5. изискванията към обектите за производство на продукти от цвят на маслодайна роза, към розопроизводителите и розопреработвателите; 6. научното обслужване в областта на розопроизводството, статута и функциите на Консултативния съвет по маслодайната роза; 7. контрола върху дейността на розопроизводителите, розопреработвателите и обектите за производство на продукти от цвят на маслодайна роза.

Целта на закона е опазването на маслодайната роза, традиционно отглеждана на територията на Република България, като държавната политика по идентификацията и отглеждането на насажденията от маслодайна роза и подпомагането на розопроизводството се определя от министъра на земеделието-чл.2 от ЗМР.

Съгласно чл.3 от ЗМР, Министерството на земеделието, храните и горите поддържа на интернет страницата си публичен национален електронен регистър на розопроизводителите, розопреработвателите, обектите за производство на продукти от цвят на маслодайна роза и на насажденията от маслодайна роза.

За вписване в регистъра по чл. 3 розопроизводителите, розопреработвателите и собствениците на обекти за производство на продукти от цвят на маслодайна роза подават единно заявление по образец в общинската служба по земеделие по постоянния адрес на физическото лице, съответно по седалището на едноличния търговец или юридическото лице-чл.4, ал.1 ЗМР.

Сред дължимата в заявлението по чл.4, ал. 1 от ЗМР информация розопреработвателите, съгл.т. 2, ал.5 от същия, е и правното основание за ползване

на обекта за производство на продукти от цвят на маслодайна роза.

Съгласно чл.11, ал.6 от ЗМР, розопроизводителите могат да преработват на ишлеме произведения от тях цвят от маслодайна роза в обекти за производство на продукти от цвят на маслодайна роза, вписани в регистъра по чл. 3, които отговарят на изискванията на чл. 12.

В съответствие с легалните дефиниции, дадени в т.10 и т.11 от ДР на ЗМР, "Розопреработвател" е лице, което като стопанска дейност произвежда продукти от цвят на маслодайна роза в собствен, нает или ползван на друго правно основание обект за производство на продукти от цвят на маслодайна роза; "Розопроизводител" е лице, което като стопанска дейност отглежда маслодайна роза и произвежда цвят от маслодайна роза.

Първия извод, който може да се направи от изложените норми и легални дефиниции е, че розопреработвателят не се счита при всички случаи / и когато произвежда със собствен розов цвят и когато произвежда по договор за преработка/ишлеме/ за производител на продуктите от цвят на маслодайна роза, обратно на доводите на жалбоподателя. В подкрепа на този извод са и нормите на чл.11, ал.1 и ал.6 ЗМР, съгласно които, производството на продукти от цвят на маслодайна роза се извършва от лица, вписани в регистъра по чл. 3, а сред тях са, както розопроизводителите /каквото е жалбоподателят/, така и розопреработвателите; Розопроизводителите могат да преработват на ишлеме произведения от тях цвят от маслодайна роза в обекти за производство на продукти от цвят на маслодайна роза, вписани в регистъра по чл. 3, които отговарят на изискванията на чл. 12.

За да бъде вписано като розопреработвател обаче лицето трябва да осъществява самостоятелно дейността по производство в обект, вписан в регистъра по чл.3 ЗМР, а не да го преработва на ишлеме /чрез друго лице/ в такъв обект. Такава е и логиката на изискването на чл.11, ал.10 от ЗМР, розопреработвателят, в чийто обект е произведен продуктът от цвят на маслодайна роза, да издава гаранцията за чистота и натуралност на продукта. Очевидно е, че когато лицето пряко осъществяващо дейността по производство-пряко служещо си с обекта за производство- е различно от розопроизводителя, няма как розопроизводителя да бъде ангажиран с отговорността за чистота и натуралност на продукта, като розопреработвател. Обектът за производство на продукти от цвят на маслодайна роза /който самостоятелно също подлежи на вписване в регистъра/ може да е нает или да се ползва на друго правно основание, но дейността по производство следва да се осъществява от лицето, което иска да бъде вписано като розопреработвател в регистъра.

С оглед на изложеното, в съответствие с приложимите материалноправни норми, приложеният договор за изработка е приет за недостатък и е дадено указание за отстраняването му. Неотстраняването му-непредставянето на договор за ползване на обекта за производство пряко от жалбоподателя, с твърдение, че същият поражда правото за вписване в регистъра като розопреработвател, обуславя материалната законосъобразност на постановения отказ.

По изложените съображения неоснователната жалба се отхвърля.

С решението разноски не се възлагат /чл.172а, т.7 АПК/, тъй като не са поискани /чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/ от ответника /чл.143, ал.3 и ал.4 АПК/, а и няма доказателства такива да са направени.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, АССГ, II о, 23-ти състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], с адрес на управление в [населено място],[жк], [улица], вх.Б, ап.13, представлявано от управителя В. Г. Д., срещу Заповед №РД-04-5943/22.05.2020 г., издадена от директора на Областната дирекция „Земеделие“-С. град, с която е постановен отказ дружеството-жалбоподател да бъде вписано като розопреработвател в публичния регистър на розопроизводителите, розопреработвателите, обектите за производство на продукти от цвят от маслодайна роза и на насаждения от маслодайна роза

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: